

Streda 30. marca 2016

Text: Jon 2, 2 – 10

²Ti modlil sa zvnútra ryby k Hospodinovi, svojmu Bohu: ³Na Hospodina volal som zo svojho súženia a On ma vyslyšal. Z útrobu podsvetia som kričal, vypočul si môj hlas. ⁴Uvrhol si ma do hlbiny uprostred mora a obkľúčil ma prúd, všetky tvoje príboje a vlny cezo mňa sa prevalili. ⁵A ja som povedal: Zahnaný som spred Tvojich očí, ako ešte pohliadnem na Tvoj svätý chrám? ⁶Obkľúčili ma vody až po hrdlo, hlbina ma obkolesila, chaluha mi ovinula hlavu. ⁷Zostúpil som do zeme až k základom vrchov, jej závory sa zavreli za mnou na veky. Ty si však vytiahol život môj z jamy, Hospodine, Bože môj. ⁸Keď prahla duša vo mne, na Hospodina som sa rozpomenul, a moja modlitba prenikla k Tebe, do Tvojho svätého chrámu. ⁹Tí, čo sa pridávajú ničomných bôžikov, opúšťajú svoj prameň milosti. ¹⁰Ale ja s hlasnou vďakou budem Ti obetovať a splním, čo som slúbil. U Hospodina je vyslobodenie.

Piesne: ES č. 308, 327

Zamyslenie nad Božím slovom:

Život je pohyb – to je pomerne známa veta. Pravdivá, lebo keď človek žije, tak sa neustále pohybuje. Naopak, smrť všetko zastaví. Možno aj z tohto dôvodu neraz prirovnávame život človeka k akejsi púti. Kráčame dopredu. Niekedy vieme, kam ideme, a niekedy sa nám cieľ stráca. Radi by sme chodili cestami, ktoré sa páčia nám. Občas vyslovene chceme chodiť svojimi chodníkmi. Len moja cesta je dobrá cesta. Bratia a sestry, biblický text určený ako základ tohto zamyslenia približuje Jonášovu modlitbu. Vieme veľmi dobre, že modlitba je rozhovorom medzi človekom a Pánom Bohom. Táto modlitba je pomerne zvláštna, pretože Jonáš sa ju modlí v rybe. Naozaj veľmi podivuhodné miesto na modlitbu! Úplne napĺňa slová Ježiša, ktorý hovorí o akomkoľvek miestečku, kde môžeme volať k Hospodinovi. Prečo sa však Jonáš dostal na takéto miesto? Chcel ísť svojou vlastnou cestou. Myslel si, že vie viac ako Pán Boh. Chcel sa vyhnúť úlohe, ktorú mu dal Pán Boh. Vďaka tomu sa dostal do vnútra ryby. Na tri dni...

Bratia a sestry, nechcem a ani by som sa neodvážil posudzovať Jonáša. To nie je moja úloha. Na tomto texte chcem poukázať na niečo radostné. Práve modlitba, úprimné vyjadrenie ľútosti a strachu – to je ten krásny moment. Možno aj my sa niekedy cítime ako Jonáš v rybe. Máme pocit, že náš život ide nám neznámym smerom. Nie z našej viny. Cítime smútok, akoby sme boli v bruchu veľkej ryby. Čo máme vtedy urobiť? Môžeme sa sťažovať. Ale komu? Práve Jonáš nám dal pekný príklad. Modlí sa k Pánu Bohu. Priznáva svoju vinu, a zároveň aj slabosť, že nedokáže zničiť Boží trest. Jeho život sa zrútil. Dostal sa až do podsvetia. Jonáš nám ukázal, kto nám v skutočnosti môže pomôcť: jedine Pán Boh. My kresťania vyznávame, že Boží Syn, ktorý bol v lone zeme tri dni a potom vstal z mŕtvych, je našou jedinou dnešnou spásou. Nádejou. Ľuďom, svojim blízkym, sa môžeme posťažovať, dokonca ich poprosiť o pomoc a oni nám aj chcú pomôcť. Majú však svoje hranice. Z brucha veľkej ryby nás môže zachrániť len Pán Ježiš. Iba On môže dať príkaz rybe, ktorá nás vráti do šťastného života. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši, prosíme Ťa o to, aby sme chodili Tvojou cestou. Pomôž nám vo chvíľach, keď budeme váhať. Nebude sa nám páčiť Tvoja vôľa. Nech sme vždy ako Jonáš, ktorý si prizná chyby a nájde k Tebe cestu modlitby. Oslavujeme Ťa za všetko dobré, čo si nám dal. Amen.

Mgr. Michal Gubo, zborový farár v CZ ECAV Tomášovce (NOS)